

ИБРАЙМ ГАЗИ (1907—1971)

Татар совет әдәбиятының күренекле вәкиле, проза остысы, тәржемәче һәм актив җәмәгать эшлеклесе Ибраһим Гази (Ибраһим Зариулла улы Мингазиев) 1907 елның 4 февралендә хәзерге Татарстан АССРның Кама Тамагы районы Иске (Олы) Карамалы авылында ярлы крестьян гайләндә туа. Бик яшьли ятим калып, бала чактан ук михнәтләр, мохтажлыклар күреп үсә. 1919—1924 елларда ул Тәтештәге балалар йортында тәрбияләнә, шунда урта белем ала, шунда комсомол сафына басып, актив җәмәгать эшен башлый. 1924 елда яшь егетне Казандагы Өлкә партия мәктәбенә укырга жибәрәләр. 1926 елда мәктәпне уңышлы тәмамлагач, И. Гази башта комсомолның Кукумара волость комитеты секретаре, аннары Мамадыш кантон комитеты секретаре, 1929—1931 елларда исә комсомолның Татарстан өлкә комитетында пропаганда һәм агитация бүлеге мөдире булып әши. Бер ук вакытта ул Казанда чыга торган «Авыл яшьләре» журналында һәм «Кызыл яшьләр» газетасында редакторлык вазифаларын башкара. 1927 елда аны Коммунистлар партиясенә член итеп алалар. Шуны ук елларда И. Газиның әдәби иҗат әше башлана. Аның беренче әдәби тәжрибәләре — лирик парчалары («Көлмә, Идел!», «Сонғы чан» h. b.) матбуғатта 1929 елда басылып чыга. Шуннан соң иҗат ителгән «Кич алтыда» (1929), «Байраговның көnlек дәфтәреннән» (1930), «Көмеш сулы Нурминкә» (1930), «Бригадир кыз» (1931) кебек хикәя һәм кечкенә повестьләрендә автор шул чор әшче яшьләренен, комсомолларның производствода наимуслы хезмәт итүләрен, аларның искеlekкә, мораль тотнаксызлыкка, яңа тормыш тәртипләрен бозучыларга каршы көрәш алыш баруларын реалистик картиналар аша сурәтләргә омтыла.

1931—1942 еллар арасында И. Гази башта Татарстан язучылар оешма-сында, аннары Татарстан китап нәшриятында әдип, редактор һәм тәржемәче буларак актив иҗат һәм җәмәгать эшләре алыш бара. Партия Узәк Комитеты каршында марксизм-ленинизм әсәrlәрен милли телләргә тәржемә итүчеләр курсын тәмамлап кайтканнан соң (1938), ул озак еллар нәшриятта редактор һәм тәржемәче булып әши. Марксизм-ленинизм классиклары әсәrlәрен татар теленә тәржемә итү һәм редакцияләү эшенә күп көч куюдан тыш, ул рус һәм дөнья әдәбиятының аерым үрнәкләрен татар укучысына житкерү буенча да күп әши. А. Чехов, М. Горький, М. Салтыков-Щедрин, Мопассан, Золя кебек классик язучылардан эшләнгән әдәби тәржемәләре белән И. Гази сугышка кадәр ук үзен оста, иҗади тәржемәче итеп таныта.

1943 елдан башлап җину көннәренә кадәр И. Гази — хәрәкәттәге армия сафында, фронтта татар телендә чыга торган «Сталин байрагы», «Кызыл Армия» газеталарында хәрби корреспондент булып хезмәт итә, шундагы қырыс шартларда күп санлы очеркларын, қыска хикәяләрен («Малай белән эт», «Әхмәт бабай», «Авылдаш» h. b.) һәм «Алар очәү иде» (1944) исемле повестен яза. Бу әсәrlәrdә совет кешеләренең сугыштагы батырлыгы, туган ил очен, халык азатлыгы очен үзләрен аямыйча явыз дошманга каршы көрәшүләре сөнгатьчә жыйнак әдәби чаралар белән, ышандырырлык итеп сурәтләнә. Әдипнең 1946 елда язылган «Без әле очрашырыз» исемле повестенда да совет солдатының Ватан сугышындагы тарихи батырлыгы, аның бөек гуманизмы һәм мораль-этик сыйфатлары үзәк проблема итеп алына.

Ибраһим Гази иҗатының иң югары ноктасы Ватан сугышыннан соңғы чорга — илленче һәм алтышынчы елларга туры килә. Фашизмы җиңгән совет халкының тыныч хезмәттәге фидакярлелеге, рухи гузәлләгә темасын яктырткан «Алмагачлар чәчәк ата» (1950) повесте, «Тургай картаямы икән?» һәм кечерәк куләмле башка әсәrlәrdәn соң әдип бу чорда киң колачлы эпик жанр — роман жанрында актив әши башлый. 1955 елда ул Татарстан нефтьчеләренең батыр хезмәтен, нефть жирендә яна кешеләр житлегүен сурәтләүгә багышланган «Гади кешеләр» романын тәмамлый. Катлаулы

сюжетка корылган бу роман үзенең төзелеше, жаңлы образлары, типик характерлары һәм теленең байлығы белән жәлеп итә.

Ибраһим Газиниң эпик жанрдагы иң зур әсәре — «Онытылмас еллар» трилогиясе. Бу әсәр өстендә әдип гомере буе эшли. Аның башлангычы «Балконлы йортта» исеме белән әле сугышка кадәр ук (1934) басылып чыга. 1940 елда «Совет әдәбияты» (хәзерге «Казан утлары») журналында «Авыл жынысы», «Патшаны төшергәч», «Озын Миннулла» исемнәре астында аның тагын аерым бүлекләре басыла. Сугыштан соң автор үз күчелендә күптәннән яшәгән, ижади бөреләнеп житкән бу зур әсәренә яңадан әйләнеп кайта һәм 1949—1966 еллар дәвамында бер-бер артлы аның өч кисәген «(Малай чак», «Икмәк, винтовка һәм мәхәббәт», «Канатланыр чак») бастырып чыгарыра. Трилогия аерым-аерым китаплар рәвешендә рус телендә дә дөнья күрә.

«Онытылмас еллар» — татар әдәбиятында тарихи-революцион жанрда язылган эпик әсәрләрнең матур бер үрнәге. Эчтәлеге белән ул татар халкы тормышындагы зур тарихи чорны иңли. Эпопеяның һәр кисәгенде Татарстан жирендә булган чын тарихи вакыйгалар һәм халыкның революцион көрәш эпизодлары тасвиirlана.

«Онытылмас еллар» трилогиясе өчен Ибраһим Газига 1969 елда Татарстан АССРның Габдулла Тукай исемендәге Дәүләт премиясе бирелде. Әдәбият өлкәсендәге хезмәтләре өчен язучы шулай ук Хезмәт Кызыл Байрагы һәм ике тапкыр «Почет Билгесе» орденнары белән бүләкләнде.

Ибраһим Гази — зур жәмәгать-политик эш алып барган язучы. Ул күп мәртәбәләр Татарстан Язучылар союзының партия бюросы һәм идарәсе члены булып тора, 1968 елдан башлап гомеренең соңғы көннәренә кадәр (И. Гази 1971 елның 21 февралендә юрәк авыруынан вафат булды). Татарстан Язучылар союзы идарәсенең председателе һәм РСФСР Язучылар союзы идарәсе секретаре булып эшли. 1970 елда Бөгелмә сайлау округы хезмәт ияләре аны СССР Верховный Советына депутат итеп сайлыйлар. Партиянең XXXIV өлкә конференциясендә И. Гази КПССның өлкә комитеты члены һәм партиянең XXIV съездына делегат итеп сайланы.

И. Газиниң күп кырлы әдәби ижаты татар совет әдәбиятының үзенчәлекле бер өлешен тәшкил итә.

И. Гази 1934 елдан СССР Язучылар союзы члены иде.

БИБЛИОГРАФИЯ

Сайланма әсәрләр. 2 томда.— Казан: Таткитнәшр., 1966—1967.

1. 1. Хикәяләр. 1966. 307 б., портр.—13 000.

1. 2. Гади кешеләр: Роман. 1967. 396 б. 10 000.

Кич алтыда: [Хикәя].— Казан: Татгосиздат, 1931.—24 б. (Матур әдәбият масса к-ханәсе. № 1/10 000).

Көмеш сулы Нурминкә: [Хикәя]. Казан: Татгосиздат, 1931.—68 б. 5000.

Шул ук: Хикәяләр.— Казан: Татгосиздат, 1933—85 б. 4100.

Бригадир кыз: [Хикәя].— Казан: Татгосиздат, 1932.—99 б. 5000.

Шул ук.— 2-басма.— Казан: Татгосиздат, 1935.—168 б. 5 100.

Ике дус: Чын әкият.— Казан: Татгосиздат, 1933.—18 б. 7000.

Шул ук.— 2-басма. Казан: Татгосиздат, 1936.—16 б. 10 000.

Жилбәзәк Ярулла: [Хикәя].— Казан: Татгосиздат, 1935.—28 б.—(Башлап укучылар к-ханәсе). 15000.

Хикәяләр.— Казан: Татгосиздат, 1941.—256 б. (Мәктәп сериясе). 10 075.

Алар өчәү иде: (Хикәяләр).— Казан: Татгосиздат, 1945.—48 б. 10 185.

Без әле очрашырбыз: Хикәяләр жыентыгы.— Казан: Татгосиздат, 1947.—152 б. 10165.

Шул ук: Хикәяләр.— Казан: Таткитнәшр., 1959.—164 б. 9000.

Онытылмас еллар: [Повесть].— Казан: Татгосиздат, 1949.—292 б. 10 065.

Шул ук: [Жыентык].— Төз. 2-басма.— Казан: Татгосиздат, 1953.—472 б., портр. 10 000.

Шул ук. Ике китапта.— Казан: Таткитнәшр., 1964.—834 б.—10 000.

Шул ук: 1—2 кит.— 2-басма.— Казан: Таткитнәшр., 1970—1971.

1 кит. Малай чак. 1970. 302 б.; ил. 10 000.

2 кит. Икмәк, винтовка һәм мәхәббәт: Роман. 1971. 511 б.; ил. 10 000.
Рец.: Хөсни Ф. **Онытылмас китап**.—Кит.: Хөсни Ф. Ни эйтергә?
Ничек эйтергә? Казан, 1974, 180—183 б.; Сверигин Р., Эхмә-
дуллин А. **Данлы еллар эпопеясы**.—Соц. Татарстан, 1969, 13 апр.;
Маннурова М. **Ибраһим Гази — портрет осталы**.—Казан утлары.
1968, № 4, 140—142 б.; Нуруллин И. **Онытылмас еллар шаңыты**.—Казан утлары, 1969, № 10, 140—147 б.; Хатипов Ф. «Онытыл-
мас еллар» трилогиясенең жанр үзенчәлеге.—Кит.: Хатипов Ф. Эпик
жанрлар. Казан, 1973, 124—143 б.; Эднәмова Г. И. Газиның «Оны-
тылмас еллар» әсәреннән өзәкне өйрәнү.—Сов. мәктәбе, 1980, № 9,
29—31 б.

Алмагачлар чәчәк ата: Хикәя.—Казан: Татгосиздат, 1951.—60 б. 5065.

Гади кешеләр: Роман.—Казан: Таткнигоиздат, 1955.—296 б. 15 000.

Рец.: Эмир М.—Кит.: Эмир М. Узебез турыйда: Эдәби тәнкыйт мә-
каләләре. Казан, 1971, 163—174 б.

Катя Сорокина: (Бер ялгышуның тарихы). [Хикәя].—Казан: Таткит-
нәшр., 1960.—60 б. 13 000.

Канатланыр чак: Повесть һәм хикәяләр.—Казан: Таткитнәшр., 1973.—
391 б., ил. 15 000.

Малайлыкта кунакта: Хикәяләр.—Казан: Таткитнәшр., 1979.—152 б.
15 000.

Их было трое: Рассказы/Пер. с татар. Я. Винецкого.—Казань: Татгос-
издат, 1947.—32 с. 10 000.

Незабываемые годы: Повесть/Пер. с татар. Я. Винецкого. Ч. 1.—Казань:
Татгосиздат, 1950.—284 с. 10 105.

То же.—Испр. и доп. изд.—Казань: Таткнигоиздат, 1955.—295 с.
75 000.

То же. Детство: Повесть/Пер. Л. Лебедевой.—Казань: Таткнигоиздат,
1976.—280 с. 100 000.

За городом, за Казанью: Роман/Авториз. пер. с татар. Я. Винецкого.—
М.: Сов. писатель, 1957.—288 с. 30 000.

То же.—2-е изд. Казань: Таткнигоиздат, 1961.—288 с., ил. 8000.

Хлеб, винтовка и любовь: Повесть/Пер. с татар. Я. Винецкого.—Казань:
Таткнигоиздат, 1967.—455 с., ил. 100 000.

Рец.: Мельников А.—Сов. Татария, 1968, 30 марта; Рафиков М. **Два крыла одной птицы**.—Сов. Татария. 1968, 11 апр.; Мусин Ф. **Истоки братства**.—Лит. газ., 1973, 17 окт., с 2.

То же/Пер. Л. Лебедевой.—Казань: Таткнигоиздат, 1977.—487. с. 50 000.

Когда крепнут крылья: Повесть/Пер. Л. Лебедевой.—Казань: Таткниго-
издат, 1975.—253 с. 100 000.

Два друга: Правдивая сказка.—Уфа: Башкнигоиздат, 1935.—На
башк. яз.

Аның турыйда

Сафуанов С. Ибраһим Гази: Язучы турыйда китап.—Казан: Таткит-
нәшр., 1968.—168 б., 1 б. портр. Библиогр.: 165—168 б. 2500.

Ахунов Г. Таләпчән художник: (И. Гази иҗаты).—Кит.: Ахунов Г.
Эдәби язмышлар. Казан, 1970, 65—93 б.

Иделле Г. Ибраһим Гази әсәрләре.—Кит.: Иделле Г. Язучы һәм аның
китабы. Казан, 1964, 77—105 б.

Хәйри Х. Якты талант.—Кит.: Хәйри Х. Язучы һәм тормыш: Эдәбият
теориясе, әдәби хәрәкәт мәсьәләләре. Казан, 1979, 247—254 б.

Нуруллин И. Онытылмас еллар шаңите.—Кит.: Нуруллин И. Тормыш
һәм сәнгать чынлыгы: Эдәби тәнкыйт мәкаләләре. Казан, 1983, 17—32 б.

Нуруллин И. Юк, тургай картаймый: (И. Газига 60 яшь тулу унае
белән).—Казан утлары. 1967, № 2, 32—33 б.

Ахунов Г. Гомер буе үзе булып калган кеше: (И. Газиның әдәби ми-
расы).—Казан утлары, 1972, № 1, 107—113 б.

Маликов Э. Эдәбият һәм хезмәт.—Казан утлары, 1977, № 2, 141—
142 б.

Елизарова М. Утлар-сулар кичкән дуслык.—Соц. Татарстан, 1983,
19 июнь.

Мустафин Р. Живые традиции.—В кн.: Мустафин Р. Образ времени:
Статьи. Казань, 1981, с. 211—228. О творчестве И. Гази с. 216—221.

Липатов В. Добрые и зоркие глаза.—Лит. газ., 1971, 3 марта; с. 3.